រឿងព្រះគោព្រះកែវ ទី ៦

([illegible])

ខ្នះពៅមូលខ្មៅគោយន្តភ្លាម គោចិនមិនមានដៃមកចំ ព្រះគោ ឃើញហើយនឹកខឹងណាស់ ហើយទំលុះចូលលេបស្ដាំទំលុះក្ដិបគ្នាឯង ញើក គោយន្តគ្មានរើកដុបត្រង់ណា បេះតែដើរចូលគ្នាទៅ ព្រះគោគេច តាចូលម្ដងទៀត មុជធ្លីសភា ត្រាមមិនរាគ្គិ ព្រះគោស្ទាក់ស្ទើរខ្វះបង្អៀត នឹកព្រួយសិល្បមន្តមុជម្ដងទៀត ហើយបន្លៀតស្រែកប្រាប់ព្រះកែវថា ៗ ប្អូនអើយបងអស់កម្លាំងណាស់ ព្រះកែវក្ដួលភ័យតក្កមា ពាគ្នាដ នាងពៅស្ទុះចូលឆ្នា ប្រជុំគ្នាយយើងទាំ ។ ព្រះគោស្ទុះរឹងឧទ្ធិច ចាំង យាន្តភាំងគោយន្តនៅមិនច្រែក ព្រះគោស្ទុះហោះឡើងលើខ្មែ ត្រដែតដល់លើអាកាស ។ កាលព្រះគោស្ទុះហោះឡើងទៅ នាងពៅភ័យស្លុតអស់កាយា គោយន្តមិនចាប់ក្ដាប់គ្នា ភ្ជាត់ដល់ ពស្មុតាំពេជ្ជ ។ នាងពៅចុកណាស់ស្ងួនម្ដង ហើយស្រែកថាបង សូមប្រណី មកជួយប្អូនផងណាស្វាមី ប្អូនស្រមុំតែស្រ្បយមិនមាន១ ព្រះកែវឮនាងពៅស្រែកខ្លាំង ស្មារតីកាន់កាំងភ្ញួចវិញ្ញាណ ប្រុតទាំង ដៃដូចគេព្រាន ក្បែកក្រៀនតាប់ផុតភ្ញាត់ដាំចង ៗ ឆ្លាក់មកដល់ដី សៀមស្រែកថា វ៉ើយពួកសេនាប្ចូរកុំក្រែង ត័វចាប់ឲ្យបានកុំវែង ព្រះកែវប្រាលតឹងៈលឿនដូចហោះ នាងពៅកក្ដុងចុកល្ហួល ឃើញសៀម

តែដែលនាងរំពុះ គ្រាន់តែលើបវង្សដួលវិញប្រុស ដោយស្រស់ ចុកទ្រាំងក្រោបទឹងដី ។ នាងក្រោកមិនរួចស្រែកថ្ងូរថា ឱព្រះភស្ដា ស្វាមី ខ្ញុំនេះប្អូនក្សយ់ហើយកុំគិតថ្វី សូមអ្នកឃាតវិតេឱ្យទាប់ ។ ព្រះវេរ កាលធ្លាក់មកដល់ដី ព្រះទ័យចង់ស្ទុះចូលទៅចាប់ ទៅត្រកងប៉ីស្រស់ ចំណាប់ ឃើញសៀមចូលអាប់បើបតែទៅ ។ អនិច្ចានាងពៅនៅម្នាក់ឯង ព្រះទ័យចំបែងវៃឆ្គួលក្ដៅ ឧទៀលទឹងដីទក់ទីស្ងៅ ព្រះភក្ត្រហួង សៅហើយយំថា ។ ឱ! ឱស្វាមីប្ដីសម្លាញ់ កុំស្រមុកព្រាត់ដូចនេះណា ឲ្យប្អូនចំបែងតែឯកា វេទនាទុកសៀតគ្មានស្រាកស្រាយ ។ ប្រសិនបើ អ្នកនៅវៃបនិត្យ ប្អូនបាននូវចិត្តទ្រង់បានស្បើយ កឡូវបើអ្នក វែកទៅហើយ ប្រុសអើយប្អូនក្សយដាំមិនបាន ។ បងអើយអ្នកនៅឱ្យ បានសុខ កុំបីមានទុក្ខមកដល់ព្រាណ ។ តាំងខ្ញុំនេះទៅសមអ្នកបាន ឃើញភក្ត្រល្អណាដ៏ព្រាកដ ។ នាងចុកទ្រាំងណាស់ប្រេះខ្លួនថ្ងំ មច្ចុរាជបន្ទំដល់សន្ធក ឆ្លុះផ្ដាច់ជីវិតនាងព្រាកដ ឱពៅកំសត់ សូន្យសង្ខារ ។ កាលនោះសម្ដេចព្រះភោសីយ ចមរៃត្រូវទ្រង់គន់ កន្ទ្រាន្តព្រា- សាទពេជ្រលេចសមសោភា វៃងក្ដៅអាសនាគន់ពុំបានទ ទ្រង់មានតំណាចាវៃថ្ងៃនេះ ហាក់ដូចចង់ផ្ទុះក្នុងអង្គព្រាណ ទ្រង់គន់ពុំសុខ វៃងរំពាន ក្សត្រកន្ទ្របើកនេត្រសង្កេតកែ ។ ទតសព្វទិសានគ្មានយល់ អ្វី ឃើញឯសត្រីស្រីពត្ថក ព្រះអង្គឃើញហើយស្ទាវៃលក ចូល

យកកន្ទីមាសចុះទឹក ។ ចុះនេះសល់ហ៊ានក្រោមស្រេចកាលណា អគ្គិព្រះអង្គ្រា
បានប្រណី ព្រោះផ្ញើរថានាងមានខនិស្ស័យ ក្សត្រថ្ងៃទ្រង់ដែបទឹកកន្ទី ។
ហើយសេពគេគមន្ត្រីយមានទៀត ខ្ញាក់ដៀតផ្ដល់រូបស្រស់នារី ឲ្យទៅដល់ថ្ងៃ
នៅនាទីវេលាដែលនាគក្ស័យនោះឯង ។ ហើយទ្រង់យកវិញ្ញាណនាងទៅ
សំរេចផលហានមិនចាំបែរ ដល់ហើយព្រះអង្គពិនះសួចស្ដែង ចាត់ខែនដប់
នាងរំពេចទឹក ។ ឲ្យនាងគង់គ្រុនប្រាង្គប្រាសាទ ប្រសើរល្អានល្អាតល្អឥតបី
នាងកើតក្នុងរូប ១បតិកទឹក ក្សត្រព្រះអង្គអគ្គិព្រះភក្ដ្រា ។ នាងនៅជាសុខឥត
ទុក្ខអ្វី បរិភោគឃ្លាតទឹកវែងឆ្ងាយ មិនហើនឲ្យតាស់ព្រះចិត្ត ឯវិនិច្ឆ័យនាងទៅ
ហើយៗ ឃើញនាងថ្ងៃនេះព្រះភក្ដ្រវិញ ទុក្ខម្នាក់ការរមួញគុំមាន់ស្បៀយ
ដោយហេតុព្រះគោះហាក់រៀង ព្រះកែវហាំងហើយកែកាមទឹក ។
ស្រែកហៅព្រះគាជាដើម ៖ ឱ ! បងស្នេហាមានបារមី ហេតុម្ដេច
គោមយកអង្គចក្រ ខ្ញុំនឹកប្រណីប្អូនសោះណា ។ មិនគួរបើបង
ហោះហោលខ្ញុំ ឲ្យប្អូនទុក្ខក្រៃវែងឆ្ងាយខ្សាក គួរណាស់ព្រះបងមាននេត្ត
ដល់រូបខ្ញុំណា ព្រះគុណថ្ងៃ ។ តាំងតែពីតូចមកដល់ធំ ខ្ញុំនិងខ្ញុំដែល
ឃ្លាតមួយថ្ងៃ តាមជាប់ព្រះបង់គាប់ចិត្តទ្រាំ ពេលនេះហេតុអ្វីព្រាត់គ្នាពីគ្នា
ណាថ្ងៃទន់ភាបព្រះសុរិយា ប្អូនបាននរណាមកជាមិត្រ មិនដឹងទៅ
ណាព្រះអង្គ ឱ ! ព្រះខ្ញុំទាំងទុំម្ចាស់ប្អូនអើយ ។ ប្អូនះពញ្ញាកើត
ទុក្ខពីបាត់ក្រ មិនដឹងតែទៅយាងណាទៀត ពិតជាពិតគ្រានេះហើយ

បងអើយប្អូនក្សយក្នុងព្រៃក្បា ៗ ប្អូនស្មានថាបានសុខស្រួលហើយ កិច្ច
អ្វីៗរឿយៗលើផែនដី ប្អូននៅតែសុខគ្រប់ប្រការ គ្មានដែលពេលណា
ខ្សឹកខ្សួលខ្លួន ៗ ទើបតែពេលនេះកម្មមកដល់ ទុំពិលកើតទុក្ខពេញ
បំផុត នេះតែកាត់ក្នុងព្រៃគ្មានជួបជួន ដល់ខ្លួនព្រះគោអង្គម្ចាស់បង ៗ ពុំគួរ
ឲ្យប្អូនកើតមួយម៉ោ ក្តុលក្តៅបន្ទាមានៈច្រើនក្រៃ មុតដើមទ្រូងតែគុណចាប់
ពេកក្រៃ ហេតុអ្វីព្រះបងគ្មានចាំសោះៗ ណាមួយមហេសីស្រីនាងពៅ
នាងដួលទិត្យនៅក្នុងទីនោះ ឱ ! ប្អូនចោមចាយគឺកម្មគ្រោះ បំពោរមក
ដល់កាយប្អូនស្រី ៗ ឱ ! នោមនារីរូបផើតឆាយ ទ្រង់បង់សែនស្តាយក្រៃ
ប្រែប្រួល ៗ ធ្លាប់រួមធ្លាប់គេធ្លាប់មេត្រី ដោយក្តីស្នេហាសង្សារត្រូវ ៗ
ពេលយប់ពេលព្រឹកល្ងាចថ្ងៃ ឃើញមុខថ្មើមថ្ងៃមិនវិបត្តិ ផ្គាប់ផ្គុណ
បំរើប្រែប្រួលល្អ ពេលនេះកំសត់បាត់រូបកាយ ។ មិនបានជួបជួនខ្លួន
ទៀតឡើយ ឱ ! ពៅប្អូនអើយសុមនឹងឆ្ងាយ បងធ្លាប់រួមកេទឹងចោម
ឆាយ ៗ ពេលនេះឃ្លាតឆ្ងាយពីកាយ ។ ក្រុងនាងជាប់មកដង់ខ្លួនបង
គ្រង់រូបខ្លួនល្អដែលគេហើយណា ចាំតែឈ្មោះនៅភាល់វេលា ឯរូបកនិដ្ឋា
បាត់សោះសូន្យ ។ បងទឹកភ្នែកណាតកាលលេងស្រះ នាងវិលទៅផ្ទះ
ស្រស់ខឹមខ្លួន មិនភាសុខាប់ពៅតាំងខ្លួន ពេលរូបប្អូនស្នូទៅក្នុងព្រៃ
ហេតុមាសស្ងួនខ្លួនស្រឡាញ់បង ពាល់តែខ្លួនល្អផងតែងបានភ័យ នាង
សស្រុកចិត្តដើរតាមប្តី ឃើញហើយមេត្រីបានសុខា ។ លុះដល់ផល

មាន់ទៀតជាពីរ បន្លឺងពេញទីជាក្សត្រា គ្រប់គ្រងបុរីគួរសិលា
រក្សាទ្វារមកសឹងមានល្បី។ គ្មានដែលខានសំឆ្លងទន្លេកស្ត្រីឡើយ ពស្ត្រីសោក
បានសើ្បយ តាំងក្រុសស្រី លុះដល់មកលើកខែទីបី គឺដល់ដីរីនិងព្រះចៅ។
យើងមានជ័យទៀតគ្មានទុក្ខ តាំងកែវកញ្ញាដោយស្រណោះ គ្មានកើត
ទុក្ខព្រួយណាប្អូនពៅ ខិតរៀនៅបុរីសុខសប្បាយ ។ មកដល់វិបួនដល់
គោយន្ត ការទេះក្នុងណាដោយធាយ ព្រះរៀមចាញ់គេស្ទុះហោះ
ធ្លាយ ខ្ទាត់ខ្ទាយបែកគ្នាទៅទីទៃ។ បែកពីទីមន្ទូលស្រស់វិលក្ខណ៍ បែក
ប្រាសាទដាក់ដើរដោយថៃ្ង បែកពីព្រះរៀមទៅទីទៃ ម្ចាស់ថ្លៃមិនដឹងទៅ
ឋានណា។ ប្អូនអើយឱ្យរៀមបងសូមខ្មាស ក្រែងមានភាសទុសពោះវាចា
សូមប្អូនកុំប្រកាន់ភាសា សូមតាំងទេវតាជាសាក្សី ។ បងស្រឡាញ់
ពៅឬជីវិត កុំគួរឱ្យឃ្លាតពីប្រិមប្រិយ ឥតមួយយើងទេណាស្រស់ប្រិ
កុំបីឆាំងអនព្រះវ័យា ។ បើបងទៅកើតវិដទៃ សូមឱ្យថ្មីមថ្លៃស្រស់
ពុំង៉ា ទៅកើតជួបជូនទ្វេភរិយា កុំឲ្យឃ្លាតឃ្លាជាតិណាឡើយ។ ពោះកើត
ជាសត្វជាមនុស្ស ក្រមានខពុបក្ខស់ជឹងជាត្រើយ សូមឱ្យបានជួបកុំឃ្លាត
ឡើយ កៀកកើយជានូករៀងទៅ។ ព្រះកែវសោយសោកគ្រប់ប្រការ រត់
តាមព្រៃក្រសុះយប់ព្រៃ ទ្រង់អស់កម្លាំងនឹងយានទៅ ពុំរួចឈប់នៅ
ក្រោមដើមថ្ងៃ ។ ទ្រង់ផ្ទំចាំកៃដល់ពេលព្រឹក លើកឡើងដើរទៅ
ទៀតទៃ តាមរកព្រះគោរក្ខ្ពៀស្ន័យ ឲ្យផុតភ័យបានបុណ្យ

ទ្រង់ព្រួសព្រួសត្រូវយាសយំ ទ្រង់ផ្ទុំមិនលក់សោះឡើយណា ខ្លាចសត្វ
នានាក្នុងព្រៃព្រឹក្សា ញាប់ញ័រកាយាព្រះទ្រង់ខ្វល់ ។ ចិត្តទុយទ្វេងសោក
នឹងស្មៀមស្មុំ ស្រែកយំក្នុងព្រៃចង្អៀតដឹក ឆ្ងាញទ្រាំមិនភ្ញាក់សង្វេគ យំ
រកតែព្រះពេកកខ្វង់ ។ ព្រះកែវទ្រង់បេះកែក្លាក់ ១ ដូចគេកន្ត្រាក់ទៅម្ដង
ទ្រង់វិលបេះរំលមកក្រោយខ្លួន ខ្លាចសត្វសត្វផងជាច្រើនប្រាណ ។
ទ្រង់ផ្ទុំវិះនោះក៏លក់ទៅ ចមបៅរតែឆ្ងាយពេកយមសព្រាណា ផ្ទុំលក់
ក្នុងព្រៃជាសុខសាន្ត ថ្ងៃពីរយប់មាឌព្រះគោខ្វិ ។ ការទ្រង់
ហោះទៅដោយភ័យណាស់ ក្រឡេះស្លុះពីនគរប្រាណី ប្អូនប្អូន
ទាំងពីរទៅដល់ដី ចក្រភពដ៏ធំរស្មីទ្រង់ ។ លុះទ្រង់
ពិភពកកើតបាក់ ស្មើរដាច់ប្រមាត់ពីកាយ នឹកជាប់ប្អូនបាន
ផ្សេង តាំងទេវមិនដឹងទុកយ៉ាងណា ធ្វើម្ដេចបងដល់គាត់គយន្ត
ទ្រង់ជិះប្រែនពេកពន់ក្នុងទ្រូង ឈូលទៅហៅឯងគួរអស្ចារ្យ ទុកជាន់ណា
ដល់មិនឈ្នះ ។ បងទំណាស់ផងណាត្រឡប់ ដល់គឺបងឲ្យឃើញ
ច្បាស់ លើកក្រោយទីបំបងទំណាស់ វាទៅមិនឈ្នះវិលត្រឡប់មក ។
ឱ ! ឯកាស្ងួបប្អូនទាំងពីរ នារីមុះសមអ្នកទុក្ខសោក ព្រះកែវម៉េះ
សមអ្នកទឹកភ្នែក ឱ ! កែវពន្លកផងយ៉ាងណា ។ ឱ ! នាងពៅប្អូន
ស្រស់មានទ្រង់ ដោយយាន់ឃ្លាតឃើញពល់វេលា ចាំរកពេលនោះ
គួរវេទនា បែកគ្នាទាំងទៅសព្វខ្ទង់ ។ ទ្រង់ហោះទៅលើនភាល័យ ព្រះ

នេត្រវៃតគេគយគន់ មើលក្រោយម្តងៗកាយរោទន៍ ទុំទៅហោះទៅ
កុំបានឆ្ងាយ ។ ទើបទ្រង់ហោះចុះទៅក្នុងព្រៃ លកលៃទ្រង់ឈប់សម្រាក
កាយ ទ្រង់នៅម្នាក់ឯងវែងស្រណោះ ដលនេត្រហូរចុះស្រោចក្រា ។
ទង្គឹះវក្រវ្យលអួលភ្នា ចិន្តាក្រៀមក្រំទឹកចក្រ ថាទុំ! ព្រះកែវប្អូន
មាសបង ព្រមលួងនួនស្ងួននានតៅស្រេ ។ កាលនៅជួបជុំគ្នាវាំងបី មាន
រឿងហេតុអ្វីពីដើមបង ពេលនេះព្រាត់ហើយហោង ព្រះកែវមាស
បងសមខ្លួនក្រែ ។ ព្រះគោទឹកសព្វរឿងខាងខ្ញា ទ្រង់សោយសោកា
សោយអាល័យ គ្មានបានផ្ទុំសោយប៉ោះនៃ លុះខ្យលព្រោះវេលា
បំព្រាន ។ ព្រះគោទ្រង់ហោះទៅក្រោយវិញ រកប្អូនសម្លាញ់ក្ញី
ស្រាន១ ដល់ដើមព្រះដែនៀបៀតខាង ផ្លូវនោះបែរឆាងឃើញ
ប្អូនពិត ។ ទើបទ្រង់ហោះចុះទៅអែបកាយ ព្រះបាម្ភព្រះទ្រង់
ប្អូន ទាំយកដើងស្តាំស្ទាបពិនិត្យ វែកផង់តាមវិមិត្តសូន្យសង្ខារ ។
លុះដឹងថាព្រះកែវទ្រង់ជុំ បរមក្សត្រថ្ងៃអរអស្ចារ្យ ទ្រង់ផ្ទាស់ថានៃ! ប្រុស
ស្នេហា ក្រោកឡើងចាប់ពីប្អូនសម្លាញ់ ។ ព្រះកែវស្ងួវសៀងប្តូ
សំដី មិនដឹងជាអ្វីទឹកគ្មានក្លាញ់ ពីយប់ទ្រង់ខ្ញាបស្មើរត្រចេញ លុះ
ព្រឹកឯងឯងបញ្ញាកុំដី ។ ស្មានជាក់ក្នុងចិត្តជ្រាសជាព្រាយ ចូលមកនិយាយ
បង់បេគី មិនបើកព្រះនេត្រធ្វើថាហៃ ព្រះគោផ្អាសទាំងដល់ប្អូនទៀត ។
នៃ កែវប្អូនអើយដាស់ក្រោករៀន នោមថ្ងៃផ្អូកដឹងដល់ណាទៀត

បងហៅតីផ្ទះហើយនរនាថ ចូរប្អូនប្រែសរៀតក្រោកឲ្យឆាប់ ។ ព្រះកែវក្មាពាក្យដឹងថាបង ក៏គេងអរកន្ទុះក្រោកប្រញាប់ ស្ទុះទៅឱបជើងព្រះគោឆាប់ គេងអរចំណាប់ឃើញផ្កា ។ ហើយទ្រង់ថាបងពោះពេលនុះ ឲ្យទ្រង់ប្អូនក្រមិនមេត្តា ទុំទំរត់តាមក្នុងព្រៃក្រ មិនមានករុណាប៉ុនធូលី ។ ព្រះគោឆ្លើយថាបោមាសបង កុំស្តីពោះពានទុះសះពេញទី បងភ័យខ្លាំងណាស់ដាច់ស្បៀង សុំគំប្ដូរហោះឲ្យលឿនឆាប់ ។ ព្រោះបងពិតជាប្អូនមានគេ ចំពោះពលនិងហោរសេស្លាប់ ។ មិនដឹងជាប្អូនក្លាស់ចំណាប់ ដុំខ្លាចប្អូនក្ខុំនៅផល់ដី ។ ស្ទុះដឹងថាប្អូនពិតតិចបាត់ ពាក់ស៊ុបប្រមាត់ខ្លាត់ពីវៃ គិតថាត្រឡប់មកកែវៃ ដោយពាក់ស្ទើរក្បែរកីរកុំបាន ។ ហើយបងចុះទៅសម្រាកកាយ ទុកគាំរសាយស្ទើរក្បែរព្រាណ យប់មិញបងធ្លាក់ពុំបានវិវាទលុះភ្លឺហោះមកពិត ។ ព្រះកែវក្មេងហើយទ្រង់បន្ទូលថា ឱ! ព្រះជេដ្ឋាធិទ្រង់ទ្រៀ បុរអគ្គនាងពៅស្រស់វរមិត្រ នាងរស់ជីវិតឬយ៉ាងណា ។ ព្រះគោទ្រង់ញាណដឹងសព្វគ្រប់ ចម្លើយទ្រង់មានបន្ទូលថា ឱ! ប្អូនសម្លាញ់ជួនជីវា ពីតានាងទៅជានសុខគិតហើយ ។ កាលនាងធ្លាក់ទៅក្រវំណាំ ក្នុងទ្រង់ទុកក្រពុំមានស្បៀង បម្រះខៀលទៅនោះហើយ ប្អូនអើយលុះគ្រាកែក្សណក្ស័យ ។ លុះយប់ព្រះឥន្ទហោះចុះមក នាំយកវិញ្ញាណស្រស់ចូលវៃ ទៅឲ្យបង្កើតកើត

ជាថ្មី ស្ត្រីបាននិស្សរឥតក្រូចឡើយ។ ព្រះកែវក៏ស្ទុះទៅស្ទាបចុក ចាប់
កន្ទក់កាយអង្គតានាត្រើយ យំសោកឱបជើងព្រះគោហើយ ពុំស្បើយ
ល្មុះដល់សន្លប់ទៅ។ ព្រះគោឃើញប្អូនយំសន្លប់ ទ្រង់ទុនភក្ត្រដៃប៉ះឈើ
និក្សទៅ ចុកណែនដើមទ្រូងព្រះបទទៅ កើតក្តៅដួលប្រែសលើផែនដី។
សន្លប់ទាំងបងទាំងប្អូនទៀត ក្រោយមកមិនដឹងកាយជាអ្វី សន្លប់ទាំងពីរនួរ
ប្រណី ដោយអាសូរស្រើស្រស់ក្មេងទាំងពីរទ្រព្យត្រេកត្រៃព្រៃ ប៊ែងក័យ
ឃើញអង្គព្រះក្សត្រា សន្លប់ក្រោមដើមផ្ទៃសាខា ទេវតាឃើញហើយ
ក៏ទ្រង់គិត។ ចាប៉ះខ្លួនអញមិនជួយទេ មុខតែមាសមេទោមទ្រង់ម្តង
ទ្រង់សូន្យជីវិតជន្មជីត ដោយគិតក្នុងពេលខណៈឯងនេះ។ បើអញមិនជួយ
ពេលខណៈណា មុខជាអាត្មាកើតមានភ័យ បែកក្បាលជាប្រាំពីរ
នឹងក្សៀរសូន្យសោះព្រះកដណា។ គិតស្រេចទេវព្រះសុពអាគម
សូត្រផ្លុំបន្តើកជាគាថា ទៅវិញក្លាយមាសល្អប្រៃ ប្រាំងស្រេចដូចក្តីផ្លែល
បំណាន់។ ទើបចូលទៅដាក់ព្រះមាទបុណ្យ យកទឹកទិព្វមន្តលាបសព្វខ្លួន
ព្រះភក្ត្រទាំងពីរក្សត្រប្រាំបួន រួចស្រេចជាមួនទៀតសន្លប់ភ្ញាក់។ ទោម
នរិទ្ធពិឌខន្តិអង្គព្រះគោ ប្រែកាយមិនយូរនឹងស្ទាត់ ព្រះកែវក៏ក្លាកោយ
ទៀនខ្លួន ចក្រព្រាក់ពន្លឺតពីសុធា។ មិនអស់ស្ញៀនខ្លួនទៅយំសោក
អមោត្តខឹកជាប់សព្វាំង ព្រះគោល្ងង់ហោមដោយទេវា ភពទាទព្រះ
បន្ទូលថា។ ក្មេងជាប្អូនអើយកុំយំអី ព្រែនសៀមតាមម្ទះកើតក្ត្រ

ចាប់ហើយគេទៅថ្ងៃតាសា នាំព្រាយភក្តាកើតទុក្ខទៀត ៗ ចូរ
យប់យំសោកឲ្យអស់ទៅ ហើយគិតរកផ្លូវនឹងធ្លាក់ក្តៀត រកទីឯណា
ដែលចង្អៀត នឹងជ្រៀតលាក់ខ្លួនឲ្យផុតភ័យ ៗ ព្រះកែវឮហើយបាន
ស្រាលទុក្ខ មើលមុខព្រះគោហើយមើលព្រៃ ព្រះគោឲ្យគោងកន្ទុយវៃ
ទ្រង់ហោះចេញទ្រំពាំងព្រៃធំ ៗ អណ្តែតអណ្តូងតាមពពោ ជំនោរជោរ
ជូនមកជុំ ព្រះអង្គទាំងពោះខ្ពស់ដង្គុំ កាត់ភ្នំគ្មានគិតកន្លងចិន្តា ៗ ទើប
ឃើញភ្នំមួយខ្ពស់ត្រដូច ស្គាល់ជាភ្នំស្រួចកន្សែងសញ្ញា ទើបទ្រង់បន្ទាប
ទន់កាយា ចុះក្នុងបក្ខកាក្តីស្រួចនោះ ៗ គោយន់ទ្រង់ចូលក្នុង
ហើយ ពាំនាំគេតើយមកចុះភ្នំនោះ ព្រះកែវដើរបែរព្រះទ្រង់យស ព្រះ
គោពិះត្រោះប្រាប់ទៅវៃ ៗ ជាអើ ព្រះកែវប្អូនមាសបង ក្នុងពេលនេះម្តង
ណាៈថ្ងៃមិនថ្ងៃ ប្អូនឯងប្រឹងខ្លួនឲ្យប្រពៃ កុំក្រែងគេសង្ស័យណាមាសបង ៗ
ប្រយ័ត្នកុំដើរចេញពីភ្នំ ជៀសវៀងហើយធំពេកកន្ទង ក្រែងគេលបមើល
ឃើញយើងហោង មុខគេចាប់ចងមិនប្រណី ៗ ព្រោះគេមុខតែរក
យើងហើយ ប្អូនអើយបងព្រួយក្នុងព្រះទ័យ គោកប្អូនកុំដើរចេញ
ពីព្រៃ ក្រែងលោមានភ័យមកដល់ប្រាណ ៗ ព្រះកែវឮបងមានខ្វល់បា
ព្រឺអស់កាយាវៃទាំងទាំង ហើយតបទៅបងថាសូមមាន ព្រះបងទ្រង់
ញាណមានមេត្តា ៗ បើមានទុក្ខទោសភ្ជួបជំពាក់ សូមទ្រង់ប្រណីដោយ
ករុណា កុំបោះបង់ប្អូនឲ្យទុក្ខា នៅក្នុងព្រៃក្រៃតែឯងឡើយ

ព្រះគោទ្រង់គង់នៅក្នុងស្រុក នៅក្បែរព្រែកតូចកៀនភ្នំហើយ ព្រមទាំង
ព្រះកែវឥន្ទ្រាណាគ្រែ ស្ដេចគង់ក្នុងយានក្នុងនោះ ៗ បានសុខ
សប្បាយនៅក្នុងព្រៃ ចំណែកសេដ្ឋីយាយមានគ្រោះ ស្មុះស្ម័គ្រយប់
ស្ដីទ្រង់យស ហើយស្ដីចំពោះកើសៀមវិញ ។ ព្រះចៅតាសឃើញ
ព្រះគោហោះ ព្រះកែវធ្លាក់ចុះមកក្រង់ព្រៃ ស្រែកប្រាប់ថាវិយគ្នា
ឃើញដេញ សេនាកំពាញតាមប្រគិត ។ ពលសៀមប្រឹងតាមឡើង
អស្ចារ្យ ប៉ុន្តែបេស្ដាព្រះទ្រង់រី សៀមដេញមិនភាន់ទ្រង់គេចបាត់
នោមក្បែរកំពូលក្នុងព្រៃធំ ។ ពលសៀមនាំគ្នាទៀសពេញព្រៃ
ពុំឃើញក្បែរថ្ងៃស្អាត់ដែរ នាំគ្នាលើមកមូលជួបជុំ ចូលថ្វាយបង្គំ
ព្រះបរមចៅ ។ ទូលថាបត់ត្រព្រះទ្រង់មកុដ ទូលបង្គំរំពេដេញតាម
ទៅ គេពុំឃើញសោះឬសៅក្រៃស្ដើ នោមខ្ទើរបាត់ក្នុងព្រៃ ។
មិនឃើញសោះហ្វើយព្រះទ្រង់មុន្ទំ សូមព្រះពិនិត្យប្រាប់កិច្ចការ ដៀក
ឃើញហេតុកើតពេញអស្ចារ្យ មិនដែលនោណាហោះដូច្នេះ ។ ព្រះចៅ
នឹកក្ដៅក្នុងព្រះកាយ ដោយស្ដាយរបោះទ្រង់ព្រះគម្រិះ ជាបើឃើញចូល
លុកពេលនេះ ជាទំនិះធ្វើបាបផងប្រុសស្រី ។ ភារុសខ្មឹងបុរាប់ពី
បុរាណ ដៀកអគ្គក្បែរក្រានបានស្រដី ពុំព្រមជុលក្នាប់ដាក់បុរី គឺដាក់
បក្រឹខ្មឹងគោផង ។ បើឃើញបថាខ្ចាក់ស្មោ ទុសបក្សប់មាព្រៃនាំឡ
ហ្វាន ក្លើយបុរកុំគិតនាំរឿងនី កុសចំនួនិះប្រុកនិះ ។ ដើរគិត

វិលទៅបុរីរម្យ គិតការជំនុំឲ្យព្រាហ្ម សុំយើងលៃលកគេមខុសត្រូវ ចាញ់យើងប្រាកដហើយកាលណា ព្រះចៅគ្រាន់តែមានឧត្តម ពួកពលរត់ចូលខ្លះទៅ រៀបគ្នាដន្ធ្រអង្គចមាចៅ ខ្លះសុះមួលទៅគាប់មា ៗ ខាងយាងកម្រង់ទីសំពៅ គោយខ្នងលឿនស្ទើរយាងសម្រុះខាងយាងដល់កន្ទុះគ្រា ចេញពីភាពខាងកោ ៗ ប៉ះកាត់ដល់សំពៅយកគ្នាប់ ពួកទ័ពថ្មាស់ខ្មែរមិនឈប់នៅ ស្រុកកាត់ប៉ិកកំពង់ពេលយប់ព្រៃ ព្រាកីរវៃបុរីដល់បុរី ៗ ពលសៀមទាំងត្រាប់យកទ់ពីដៃចូលក្រុងរំពេចខ្លី ផ្ទះទៅដល់ក្នុងកគោលខាង ពួកដង្រែសស្រីមកត្រៀបត្រា ៗ សុំបស្ទូកពិចារណាគាំខាន់ ចំពោះចិត្តបងចង់ដំរីការ អ្នកខ្លះស្គាល់គ្នាចាប់ភាញ ខ្លួ សួរចាំបុបធនគោះយើងខាន់ ៗ ពួកពលសៀមថាយើងមានជ័យ ប៉ុន្តែព្រួយក្រែងការក្រឹងនោះ ប៉ុន្តែគ្មានបានស្រោះ គោះគេចេះចោះបួលព្រាហ្មណ៍ ៗ ថ្ងៃពីព្រះចៅចូលដល់កំពង់ ៖ ព្រះសុំអញ្ជើញរក់ទាក់ ចេញមកទទួលអគ្គមហាក្សត្រកូញក្រាបបណ្ណាប័ន្ធដំរៀបនៅ ៗ សេនានាហ្លួងមុខមន្ត្រី ចូលមកឃាត់ខ្លួនគាល់ចមចៅ ហើយសួរដំណើរដែលចេញទៅ ព្រះចៅបានប្រាប់សព្វគ្រប់ការ ៗ សេនាបានស្ដាប់សព្វសេចក្ដី គិតភ័យបារម្ភពេកសេន្ហា គោរពចេះចោះដូចទៅគា ប៉ុន្តែកជាប្រធំនំនិក ៗ ចៅពលពាំងអស់កងបុរី មកនៅពេញវិមានធំ ដោយបង្គំព្រះចៅសិរីមាន

ឫទ្ធិ ដោយសម្ដីប្រកាសប្រាប់ទៅថា ។ នែអើយអ្នកឯងទាំងអស់គ្នា
នៅចុងភាគខាងសេមា ចាំមើលឲ្យតែមានមនុស្សណា រូបកាក្មេងតូច
សេចក្ដី ។ មានខោគោយ៉ាងធំតាមជាប់ប្រាណ ឯងចាប់ឲ្យបានកុំប្រណី
ឲ្យតែកុមារកាន់គោនោះ នាំគ្នាប្រុសស្រីព័ទ្ធយកមក ។ ហេតុនេះបួរ
ឯងទាំងអស់គ្នា ប្រាប់ក្រុងនានាដោយលៃលក គ្រប់វត្រភូមិ
ស្រុកចូរតែរក ឃើញហើយនាំយកមកកាន់ដ៏យ ។ រង្វាន់អញឲ្យ
យ៉ាងសំខាន់ លើកខ្លួនឲ្យធ្វើជាមន្ត្រី មាសប្រាក់កែវកងគ្រឿងទីទៃ
ទាំងប្រុសទាំងស្រីឲ្យចាប់បាន ។ ពលសៀមអ្នកស្រុកផងទាំង
ឡាយ ចាត់គ្នាខ្វល់ខ្វាយគ្រប់ភូមិឋាន ត្រេកអរដៀតស្ដេចប្រោសផលី
ប្រាណ រៃលះទាវវិចនសត្វ ១ ខ្លួន ។ តែងតែសើបសួរចុងបុរី ប្រពិត្ត
ប្រក្រតីយ៉ាងម៉ាំមួន ដើរត្រាច់រកចាប់តែញចំនួន តែមិនជួបជួនព្រះ
គោមយន់ ។ យើងនឹងថ្លែងពីព្រះគាវិញ ទីងប្អូនបន្ទាញព្រះមាន
ទ្រង់ ព្រះកែវគោមជាយអគ្គចមពង្ស នៅក្នុងស្រុកមានបារមី ។
អ្នកស្រែធ្វើស្រូវផងទាំងឡាយ សម្បូណ៌សប្បាយទាំងប្រុសស្រី បាយ.
ស្រូវអង្ករគ្មានខ្វះអ្វី ដោយព្រះបារមីផ្សាយៈមក្កា ។ ផ្លែឈើក៏ផ្លែសរជួរ
សម្បូណ៌ពេកក្រៃក្នុងភាព ពួកស្រុកសប្បាយពេញអស្ចារ្យ ទុក្ខសោក
រោគាសឹងបានស្បើយ ។ បារមីគូអគ្គទាំងពីរប្រាណ ផ្សាយសព្វភូមិ
ឋានមិនសល់ឡើយ. គ្រប់ស្រុកនិងនៃក្រុងដ៏ឆ្ងាយត្រើយ ផ្សាយពេញ

កន្ទើយស្រុកសៀមទៀត ។ ថ្ងៃនេះពួកសៀមនៅក្នុងស្រុក សុខសាន្ត
បានសុខមិនចង្អៀត ដោយបុណ្យឫទ្ធិព្រះគោនាថ ឈើផលផ្លែ
ព្រាតព្រាយបុរី ។ ពលសៀមនៅចុងបុរីរដ្ឋ អណ្ណាស់ស៊ីរកតាំង
ប្រុសស្រី ផលាខុផលលើផែនដី ល្អដាន់ប្រែក្រតីពេញអស្ចារ្យ ។
លេចព្រឿងទាំងសព្វថាន ដីនដល់ក្បែរក្រុងព្រះក្រុង ព្រះគោ
នោមយន់ទ្រង់លក្ខណា ទ្រង់ខឹកសក្តិពីរឈើធំ ។ ដើមស្វាយផុះ
បៀតពីព្រះគោ ផ្លែខុសផ្លូវព្រែខគ្នង ម៉ែកស៊ីរទឹងធ្លាក់ទៅជាម្ហូប
ស្អួចទូលក្នុងដីក្នុងខែយា ។ ឧគ្គីព្រះវិយពាស្វាយនេះ ដោយរឿងខុស
ផ្លែក ត្រប់ឈើកំដែរសក្នុងតាក ត្រូវស្វាយទូលព្រំដណាស់ ។
ទោត្អូកស្អែត្រប់ឈើធំ ខេះខ្លួនធ្លូម្តេចបានលឹងប្រាស់ តិតហើយៈទឹប
ហៅអាមាត្យពាស់ ទ្រង់ត្រាស់ប្រើទាំងនោះនោះ ។ អាមាត្យ
ហើយស៊ុះប្រញាប់ កំដូលផ្សាក្តាប់ទៅដល់ឈើ ស្រែកប្រាប់ទៅថា
ខៀមនោះ ម្ចាស់ប្រើអញមកឲ្យហៅឯង ។ តានោះក្បហើយស៊ុះ
ស្ទើតស្ទុក ជាខ្ញុំសដូចហាក្បាលជាំរីង ធ្លាក់ទៅដល់ដីផ្សារពោះស្អិង
ក្រោកឡើងៈបាលកីងចូលពាំងក្រាម ។ ដល់ៈហើយខនកាយថ្វាយបង្គំ
អង្គុយប្រណម្យនៅយ៉ាងៈស្ងៀម ព្រះជាមានព្រះបន្ទូលក្រាម ស្វាយមិន
ទីមអាមៈដោយសង្ស័យ ៗ ខ្ញុំទូលផ្លែឈើធំកាំងឡាយ ផុះសាយ
ល្អណាស់ពេញផែនដី ផ្លែខុសផ្លូវជាប្រក្រតី ខ្ញុំទូលឥតអ៊ីមឹងប្រៀប

បាន ។ តាហោគ្រូហើយភាញគ្គាវ៉ៃ ដាក់លេខប្រាប៊ាដាយមិនក្រូន
គូសហើយសូមឲ្យប្អូនមានដើមដាន ឃើញដាក់ស្មោះស្មោនសត្វសេចក្តី ។
តាហោគេស្គាល់បាតួបង្គំជន៏ គម្រង់ព្រះជាមានសិរី ទទួលការបង្គំព្រះ
ខាងបតី ទើបស្ដាប់ចនីថ្ងៃនិទូរជា ។ បពិត្រព្រះអង្គសូមទ្រង់ជ្រាប
ខ្ញុំគាពងំណើគោយទេណោ លោះទ្វាយឃើញល្អពេញអស្ចារ្យ ឃើញ
ប្អូនត្រូវមានជាតិងាយ ។ ដូចអ្នកមានបុណ្យស្រស់បញ្ញា ដែល
ក្លាប់ព្រះអង្គគោះនាំនេ ស្វ្រនៃក្តីឲ្យយបារមី ពោះមានបុណ្យ
នៃស្រីណាក្សត្រគក្តី ។ ដើម្បីព្រះអង្គទ្រង់យាងទៅ គេអ្នកបុណ្យ
នៅក្នុងស្ថាន ពើសេនយោធាមុខបាប់បាន មិនយូរប៉ុន្មានទេព្រះ
គុណា ។ នៅក្នុងនគរនេះ [illegible] ទើបត្រាស់ត្រូវការសូមបង្គាប់
សូមយាងទៅប៉ុមិនអ្នកប្អូន មុខជាព្រះគុណបាប់បានហើយ ។
ព្រះជាបានស្ដាប់ស័ព្ទពោល កញ្ញាញញឹមទ្រង់បានស្បើយ ព្រះហោរ
ទាយស្រេចមិនភាន្ទើយ មិនពានឃ្លាឡើយក្នុំពល ។ ហៅអស់មេ
កងទ័ពធំៗហៅមកជួបជុំដូចគ្នា ហៅអស់ក្នុកពលនឹកដី កាន់គ្រឿង
ទីទ្រព្យប្រការ ។ មានទាហាននឹងនាំចាំវិលាតាង ខ្លះរៀបចំរាង
សុខស្មាក្សា ខ្លះសួនតាំងភ្លើងយាំងស្ត្រា កាន់ត្រប់បាត្តាទៀនបេទ្ទោះ ។
ខ្លះរៀបរទេះសេះដំរី ខ្លះរៀបគ្រឿងឥរិតោស្មោះ ដាក់ផ្ចុកពោរ
មានគ្រឿងស្រស់ បៀមសត្វត្រប់អស់ពេញ ។ ទាំពលមិនមាន

ល្បើក្រីដ៏ណា គេត្រូវចាប់ពួកកូនព្រៃក្បៀរព្រៃ កេតសព្វគ្រប់
ខាងថ្ងៃ ទើបវិលចូលដល់ភូមិស្រុកពិត ៗ ដោយនៅវិតនោះឈើនាំគ្នា
ស្លឹកស្រមោចមិនចាំតិក ព្រះចៅនាយយក់ទ្រង់ពិចិត្ត ជីងពិតហើយ
ទ្រង់ថាកុមារ ៗ ចាស់ជាតួកមានបុណ្យញាត កំណាត់នៅកូន
ចេកបក្កា ឃើញដាំនៈជីងគោទឹកងក់ថា ព្រះចៅសង្កាកូន
សន្ទាន ៗ ទើបស្រែកកាលផងរាំងឆ្ងាយ ព័ទ្ធកំទ្វល់ឆ្ងាយជាប់
ចំណាន ដុំដិតក្នុងខ្នើរព្រះសាន្ត គោះខ្មោះគាល់ក្រណាត់គោះគាថ្ងៃ ៗ
ទ្រង់កំពើកផ្ចិតជាប្រទេដង ញាក់ជើងម្ដងទៅតាំងតាក់ត្រៃ ទ្រង់ញាក់
ព្រះនេត្រឃើញទាំងថ្ងៃ ព្រះគាសង្ឃ័យជើងខ្ទះស្រេច ។ ជីងថា
ព្រះចៅកំឡុងទេហើយ នឹងប្អូនក្រណាត់ក្រើយក្រវែកស្តេច ទើបស្ដ
:ពាប្អូនមួយរំពេច ដោយ:លេចក្ដីស្រស់ទឹកណាស់ ។ នៅហៅកែវ
ប្អូនមាសមងឹងអើយ ប្អូនឥតជីងឡើយពេលនេះចំពុះ ពលសៀម
ពិរោះឃើងប្រើនៅក្រការស់ ប្អូនអើយនេះបាស់កើតមួហង ៗ ជាមិន
នៅស្រុកភ្នាពគេដឹង ដែមកពេលឃ្នើងកូនទៅព្រៃផង ប្អូនអើយពេល
នេះចាំស្លាប់បង កែងចុះទៅបង្គងពិត្រកភ័យ ប្អូនឯងចាំចាប់ក្ដួយបង
នឹងនេះហោះចេញក្ដងពីព្រៃក្បៀវព្រៃ ចាំគេមកដិតចែកទីទៃ សូមយើង
ចេញវៃតែនេះទៅ ។ ព្រះកែវបានពាក្យព្រះបង ទ្រង់កើតមួហង
សញ្ញាម៉ះនៅ ភ័យក្ដីសង្គានព្រះកក្រិះភ្ន ភ្ជាប់ទំពព្រះចៅចាប់.

ខ្លួនបាន ។ ប៉ុន្តែព្រះកែវប្រឹងប្រែងហើយ តោងជាប់បង្កើយយ៉ាង
ចំណាន កន្ទុយព្រះគោអន្ទ្រើយ៉ាំង ចាប់ដាប់ប្រឹងប្រាណទឹង
ស្មារតី ។ ពលសៀមកាន់តែដើរចូលមក រុកគ្រព្រែកៗ
ពេញផែនដី ព្រះចៅគង់សេះយ៉ាងស្ងប់ស្ងាត់ ខ្លះជិះដំរីចូលទៅ
ហើយ ។ ព្រះចៅបានឃើញព្រះគោស្រែច ទ្រង់ស្ដេចហៅពលស្រែក
ថ្ងើយៗ ថារុំព័ទ្ធនេះនៅនេះបង្កើយ គ្មានទៅណារួចឡើយទេខ្លួន ។
ពលសៀមដូចសត្វមមាចនៃ កក្កូរតកក៏យោធាច្រើនក្រាប់ក្រុង ជិតដល់
ព្រះគោស្រស់ទឹមខ្លួន ពលច្រើនមាំមួនមិនដឹក ។ ព្រះគោទ្រង់គោះ
បំបាក់ព្រៃ ដើមឈើទាំងផែនដីរងៈនាំដក ហោះធ្លាក់គ្នាសល់ព្រះទ្រង់ប្ដូវ
ធ្លាក់មកធ្លាយជិតមានភាគស្មើ ។ ត្រូវពលសៀមស្លាប់ពេញផែនដី ខ្លះមិន
ដឹងអីក៏ពុនដើរ ទំលោកមើលក្រោមមិនឃើញ មែកឈើហៀរមក
ត្រូវក្បាលក្បែយ ។ ពួកខ្លះបាក់ជើងខ្លះបាក់ខ្នង ខ្លះដួលគេចងធ្លាក់ពាំង
ផង ផងខ្លះត្រូវស្លាប់ច្រើនក្រាស់ក្រៃ ខ្លះក៏កែវរត់រួចទៅ ។
ចំណែកព្រះគោនិងព្រះកែវ ទ្រង់ហោះហោះសេរីមិនឈប់ឈរ ហោះដក
មួយថ្ងៃកណ្ដាលក្ដៅ ដល់ទៅបន្ទាយលង្វែកហើយ ។ សុខដើមឫស្សី
ផុះដុំជិត ទៅមីរផែនដីកម្ពុជាឡើយ ព្រះគោពោមយក្សអន្តរាណក្រោយ
យ៉ាងចុះកន្ត្រើយទីនោះនៃ ។ ចុះដល់កណ្ដាលបន្ទាយនោះ ទ្រង់យស
ក្រែកអរមិនសូវភ័យ ទើបប្រាប់ព្រះកែវតាមប្រពៃ ជាថ្ងៃមាសសុខអ្នក

ស្លាប់បង់ ។ ទំនួនព្រលឹងមាសកំសត់ យើងនឹងនៅតែព្រាត់កខ្ទិងឆ្ងាយ នៅមិនដែលសុខយូរជាមួយ បានបន្តិចហើយគេបែកទៀត ។ ពេលនេះ ប្អូនខានជៀសភ្លាមបង់ នៃព្រះនេះជាមួយធំបង្អៀត អត់អ៊ីមកចាប់យើងបាន ទៀត ចុះទ្រាំកុំឃ្លាតចេញឆ្ងាយ ។ ប្រយ័ត្នឪ្យម៉ាំក្នុងពេលនេះ ក្រែង ពាលាចិត្តមកដល់គាត់ ក្រែងប្អូនកំពុងតែសប្បាយ ការយើញជាឆ្ងាយ ចាប់ទៀតហើយ ។ ហេតុនេះបើដើរកុំទៅឆ្ងាយ ស្រេចនឹងទៀនអាយ នៅប្រឹម កុំទៅឲ្យឆ្ងាយណាព្រាណព្រើយ ដៀតព្រះនេះហើយធំ អស្ចារ្យ ។ សុខនៃកម្មសង្ឃុះដុំជិត រមែងគ្រូកប្រែងនៃតអាត្មា កុំដើរទៅ ឆ្ងាយពីជង្គ នៃប្អូនស្ងួតហាដីតមួយ ។ ព្រះកែវបានស្ដាប់សព្ទសំដី អ្នកគំលើកដៃខាំពិតស្រួយ បង្ហាប់ហើយជាកុំព្រួយ ខ្ញុំប្អូននេះមួយ តាមព្រះបង់ ។ បើស្លាប់ក៏ស្លាប់ទាំងពីរទៅ បើនៅក៏នៅទាំងពីរនេះ បើគេសម្លាប់ប្អូននឹងបង ស្លាប់ទៅចុះហើយមិនស្ដាយព្រាណ ។ ព្រះគោញញឹមក្នុងប្អូនស្ដី ជូននឹងព្រៃដោយស្មោះស្ម័គ្រ សុខចិត្តតែ ស្លាប់ទាំងពីរប្រាណ ក្សត្រក្សាន្តបានសុខនៅវិហារនោះ ។ ក្រុង ពីសៀមវិញនៅក្នុងស្រុក ស្រែករយំគ្រលួចជាក់ចំពោះ ព្រះចៅ ចោមយានវង្សមានយស ហៅពលសេនាមករៀបត្រា ។ ភូបចិត្ត ខ្វាំងណាស់ចោមក្រសែ ស្ទើរក្ដាយប្រមាត់បែកខ្ទេច ក្ដៅចាប់មិន បានព្រះកុមារ ទីនគោពស្ដាសោះខ្សោយនៃ ។ ហើយទ្រង់ស្ទាប

ដែលពួកស្លាប់ ឲ្យកប់បញ្ចប់នៅក្នុងព្រៃ មិនឲ្យធុំក្លិនទៅទីវៃ លក
ឡៃឲ្យត្រូវតាមមាត្រា ។ ហើយនាំពួកពលទាក់ជើងដៃ សែងដាក់
ដំរីបរយាត្រា ក្រះទៅនាំពលច្រើនអស្ចារ្យ ដែលពួកពិកៈគាំងបុំគ្នា ។
ទំនាំពួកពលទៅក្រុងជ័យ ដាំងដប់ប្ដូនថ្ងៃដោយស្ងោះស្ងាន ទ្រង់យាង
ចូលដល់កដកំងហាន ក្រុមកៀន្ទនិកក្ដាំខ្ទីរពោក ។ ទើបប្រែកាមាត្យ
ឲ្យទៅះហៅ អាមាត្យកែស្វាដល់ហើយថា អើ! ហោរះស្ដេចមានព្រះ
ទក្ខិរ ឲ្យតាអញ្ជើញទៅបញ្ចាប់ ។ គាហោរព្រះហើយក៏វិឃាត
ចាខដើងសត្រាតះទៅដល់ក្រោង ថ្វាយបង្គំស្ដេចយ៉ាងសុភាព ព្រះទៅ
ស្ដបាប់នៅហោរី ។ អឺនេ! តាហោរពិក្ដសាមាន្យ តាយ៉ុនដឹង
ព្រះណាៈក៏ឬអី? ថាទ្រង់ព្រះទៅជាខតសំ ពេលនេះហេតុអ្វីក៏កើតខុំ ។
អញទៅជួបមែនដួចរំគាយ ដែលតាឯងទាយថាបានសុខ ទៅដល់
បោមភ័ពវិតចូលលុក ក្លាយទៅជាទុក្ខស្លាប់ពេញព្រៃ ។ អញឲ្យអ្នក
ឯងព្រះហោរ ត្រាន់ជាសញ្ញាកុងក្រុងជ័យ ហេតុម្ដេចតាយភ្លេចបាន
ភ័យ លកលៃថាបាប់ពិតជាបាន ។ អញមិនទុកទេជីវិតអា នាំឲ្យ
វិវាទក្រុងង់ង្ខាន កុំអីស្លាប់អញក្នុងស្មសាន អញគេបត់បានសេដ្ឋីក ។
តាហោរព្រះហើយញ័រកាយា រំលើកហត្ថាចាំងព័ពេក បង្គំព្រះទៅទ្រង់
មានរឿ ក្រាបក្បាលចូលដិតខ្ទូលជាម្ដង ។ ថាសូមព្រះអង្គមេត្តាប្រោស
ប្រណីសន្ដោសករុណាផង ទំពាយជតខ្ញុំសទេព្យាបញ្ជូន កន្លងទៅថ្ងៃ

ក្រោយទ្រង់ដឹង ៗ ពិតជាចាប់បានមិនខានឡើយ សូមព្រះករុណា
ហើយជាប់ត្រង់ហ្នឹង ខ្ញុំសូមព្រះអង្គទ្រង់កុំខឹង ថ្ងៃក្រោយគង់នឹងចាប់
បានហើយ ៗ សូមលើកពួកទ័ពទៅមួនទៀត ខ្ញុំម្នាក់ទៀតមិនទៅ
ឡើយ ខ្ញុំនឹងទៅតាមអង្គព្រះករុណាហើយ មើលកិច្ចនេះហើយឲ្យដឹងការ ៗ
បើចាប់មិនបានខុសខ្ញុំកាយ សូមព្រះពន្លកាយទ្រង់ប្រាប់ ឥឡូវ
ព្រះអង្គកាត់សំនៀរ ដោតចុងសមានឲ្យនឹងក្ដី ៗ [illegible] ហើយ [illegible]
[illegible] មិនស្ងៀមមើលថ្ងៃឡើងកាស [illegible] ក្រៅបុរី [illegible]
ឡើយបេញខ្ញុំត្រូវអង្គារ ៗ គួរទៀតគេអង្គអ្នកមានបុណ្យ [illegible] ជួនដីពដូនឯ
ណាជា [illegible] សូមឲ្យបីស្ដ្រីសោភា [illegible] ៗ
បង្គំ [illegible] ព្រះបាទ ព្រះភក្ត្រទ្រង់ខ្ញាំគង់នៅ [illegible]
[illegible] ជាវីគោរពទូលព្រះបាទ ៗ បតិត្រព្រះអង្គសូមទ្រង់ជ្រាប នៅ
[illegible] ក្នុងថ្ងៃអង្គារក្រោយនេះស្រូវ មុខជាចម្ដាចាប់
បានពិត ៗ សត្វថ្ងៃអ្នកបុណ្យនោះឯងណា នៅក្នុងព្រៃក្រៅព្រៃយ៉ាង
ពិត សូមទ្រង់យាងទៅឲ្យពិនិត្យ ទើបព្រះទ្រង់ជ្រាបហោងស់ ៗ
អ្នកបុណ្យនៅចំកណ្ដាលព្រៃ [illegible] ឆ្ងាយ
ណាស់ [illegible] មិនដល់ ប៉ុន្តែទ្រង់យល់ទើបធ្វើបាន ។ [illegible] សូមអង្គ
ព្រះទ្រង់ [illegible] សូមទុកជាគេខឹងព្រួសព្រាណ [illegible]
[illegible] ទៅចាប់អ្នកមានបុណ្យ ។ ព្រះបាទ [illegible]

ជាយក្សក្រៅល្អជាងមុន តាយហាជួបមែនមិនសិយសុខ ឯងកេបង់គ្រុន
ព្រោះហានណាស់ ។ តាចោរទាយត្រូវផឹកមានល្បៀង បញ្ចៀងមកខ្លួន
ខាងឯងចង្អាស់ ហានចូលទៅក្នុងព្រៃរកក្រាស់ កើតថ្លាស់តែពីគំនិត
ខ្លួន ។ ទើបទ្រង់ឆ្លើយទៅនាយពេក អើ! តាពេលនេះល្អម៉ាខ្លួន
អញមិនសម្លាប់ត្រូវឯងជូន ហើយយកកាំងក្បូនទៅជាមួង ។ ថ្ងៃ
ស្អែករៀបពលចេញទៅទៀត ឆ្នាំទៀតឲ្យដឹងកិច្ចដើមវង់ តាឯងក៏
ទៅជាជំនង់ ឲ្យដឹងកិច្ចឯងព្រៃនានា ។ ស្ដីឯងតាចោរបានរួចស្រេច
អង្គព្រះចៅស្ដេចចូលទៅ ចូលស្រង់ស្រះស្រីនៃគង្គា រួចហើយកជា
ចូលសយនា ។ ធុះលើនៃនវរត្នស្អៀ ដើម្បីស្រមោកព្រះកាយា ទ្រង់ផ្ទំលង់
លក់នៃអាត្មា លុះផុតស្កុយោះរៀងរៀ ព្រះចៅទ្រង់កើតពីបន្ទំ ឡើងកេង
ជំនុំពេទ្យ ហៅអស់មកឱ្យខាងមន្ត្រី ឲ្យរៀបសេនីយចេញទៅទៀត ៗ
មន្ត្រីមកឯពួកធំ ៗ មកជុំតាក់តែងរាយឆ្នាក់ឆ្នៀត ទូងស្គរយ៉ាំងវ៉ាំង
ប្រឹងឃ្មោត កយហើយកាយទៀតសាយជាធី ៗ ពួកកស្រួមកមូលផ្ដុំ
ហើយណា ព្រះចៅយាត្រាមកដល់ទី ក្នុងដែលពលតាំងក្បាលខ្មោះ
ដោយមុខទៀងគត់លើអស្សេរ ៗ ហើយបរចេញទៅគ្នាបន្ទង់ ពួក
ពលត្រសងពួលផ្គរ ចេញពីក្រុងដោយត្រែអរ - ស្នោះសរសំនៅ
អញ្ចាក់ ៗ ចូលព្រៃភ្នំកូចខ្ទង់ភ្នំ ព្រះចៅនិយមនាយហោក បេះ
តែឲ្យមើលគុនព្រៃក្បា ក្រែងលោចំណាក់បុណ្យរះនៅ ដើរប្រចាំរបង

ប្រាំពីរថ្ងៃ ។ ទំរាំដើរកាត់ព្រៃមួយទៀតទៅ បានដល់លំនៅកម្មវិនសៀមវៀ
លោកស្រុះទៅយកតែមហារក្រត ។ ថាសូមព្រះមុនិន្ទពិនខានបុណ្យ ព្រះ
គុណាព្រះនេះបែបប្រទេសទ្វាត់ អ្នកមានបុណ្យនៅបន្ទរបត្តិ សូមចរណ៍
ពលឲ្យធាត់គារ ។ បើយើងកាប់ព្រៃនាំយកណាស់ ថែក្រងៃក្រឡុះ
កែបញ្ច ទឹងរក្ខព្រៃនេះដោយកាប់ក្អារ មិនភ័យខ្លះណាដុំភ្នំរំរួយ ។
ព្រះចៅរំលើយថាបើដូច្នោះ ឯងចូលនឹកចុះឲ្យបានសៀប ធ្វើឲ្យចម្រុង
ព្រៃនេះហើយ កុំឲ្យសល់នៅរួយនៅវិហាឯ ។ លោកផ្ញើយថាកុំព្រួយ
ពី ខ្ញុំបុណ្យប្រើឲ្យបានឧដឹង យើងយកនាំភ្ញឹងបាញ់ទំព្រែង រៀងរហ៊ូតស្ទួ
កែបាញ់ត្រាំទួង ។ យើងបាញ់គាស់ព្រាត់ឲ្យរាសនេញ ក្នុងព្រៃនេះ
មិញតាមទំនង ទៅលេចព្រៃចាំតមក្រស្វង មុខជាព្រាត់ខ្ទង់ជំនិន
នៅ ។ កែបាញ់មុខភ្ញាជាតិរុចមក ចូលក្អារកាប់យកក្នុងព្រៃព្រៃ ស៊ុះ
ត្រាំកែអស់មើលឃើញនៅ អ្នកបុណ្យនោះនៅមិនមានខ្វាយ ។ ព្រះចៅ
បានគុណយសលោក ធ្វើខ្ញុំកេះការប្រទេសបព្រះយ រំលែបវាត់បែនភ្ជុំមពល
ទាំងឡាយ ហៅប្រាប់ដល់កាយពលនានា ។ ឲ្យយកកាំភ្លើងណាធំៗ
បែកប្រាក់ទាំងដុំប្រើនមហិមា ពលសៀមបាញ់ផ្លោងលើវេហាស៍ ស៊ុទ្ធតែ
ដៃជាដីងទំនង ។ សៀមបាញ់ប្រាក់ខ្ទង់ពេញមួយថ្ងៃ ប្រាក់ធ្លាក់ក្នុងព្រៃ
ច្រើនកន្ទង មើលទៅឃើញស៊ុទ្ធតែប្រាក់ផង រួចហើយបញ្ជាស់បង្រអង្គព្រះ
ចៅថាថៃ ។ កនយើងទាំងអស់គ្នា យើងចេញពីធ្លាដងព្រៃព្រៃ ប៉ុណ្ណោះ

បានហើយលួមទឹងទៅ ក្នុងទីលំនៅដែនដ្ឋាន ។ យើងទៅកំណត់
ប្អូនគ្រប់ថ្ងៃ ចាំមើលឫស្សីឲ្យស្អាតបាន ឲ្យតែរស់ព្រៃយើងវិលថ្កាន
ចាប់អ្នកបុណ្យបានវិលបុរី ។ ប៉ុន្តែយើងឲ្យអាមាត្យមួយ នៅជួយប្រឹង
មើលដើមឫស្សី បើមើលពលអស់នៅតែដី ទឹងឲ្យវិលវិញក្នុងសេមា ។
ទៅប្រាប់ឲ្យអញដឹងក្នុងកិច្ច យើងនឹងចាប់គេចមកវិញណា ជាក្វាម
មន្ត្រីមេចាត់ការ ប្រាប់ឲ្យសេនាមួយនៅចាំ ។ ហើយឲ្យពួននៅក្នុង
ព្រៃធំ សម្ងំយកគន់តាមបំណាំ ឲ្យតែឫស្សីគេចញ្ច្រាំ កុំចាំត្រូវទៅ
មួយរំពេច ។ ជាហើយអស់ពលសៀមទាំងឡាយ វល់ខ្វាយព្រម
ទាំងព្រះចៅស្តេច ចេញពីលង្វែកបានរួចស្រេច ទំព្រាច់យាងចូល
ទៅស្រុកហើយ ។ ព្រះចៅទ្រង់គង់លើដំរី ចេញពីព្រៃក្បៃព្រៃទៅ
កន្ទើយ ទ្រង់យាងសម្រួលតាមលំហើយ គ្រាណោះត្រើយយាងចូល
ក្នុងសេមា ។ ចាត់ពលឲ្យទៅផ្ទះទីទៃ ប៉ុន្តែរំពៃប្រឹងអាត្មា
ឲ្យតែអាមាត្យមកប្រាប់ការ ខឹងលើកសេនាវិលទៅទៀត ។
បាននៅសុខសាន្តក្នុងបុរី ទាំងប្រុសទាំងស្រីមិនចង្អៀត ប្រុងចាំស្តាប់
ការដោយផ្ចាក់ផ្ចៀត មិនឃ្លាតប្រឹងតែស្តាប់ដំណឹង ។ យើងនឹងថ្លែង
ពីពួកខ្មែរ នៅក្បែរនោះណាភូមិផ្សេង ឮស្នូរកាំភ្លើងបាញ់ទំហឹង
ប៉ុន្តែពុំដឹងគេបាញ់អ្វី? ។ មិនបានជាគិតព្រោះផ្សែកក្រែ ទំប្រឹងត្រដរ
ទាំងប្រុសស្រី ធ្វើការធ្វើការជាប្រប្រក្រី ឃ្លាតខ្មីមិនចង់ទាំងស្តាប់ផង ។

ថ្ងៃពីពួកក្មេងទៅឃ្វាលគោ សប្បាយស្រែកហ៊ោទាក់អីងកង លុះល្ងាច កៀងគោមកតែសង ខ្លះភ័យកខ្វល់ដោយខឹកថា ៗ គោអញថៃខេះ ស៊ីមិនឆ្អែត ពោះប៉ាក់តែហែកគួរមេត្តា គិតហើយដំឡូគ្នាថា ថ្ងៃស្អែក នាំគ្នាទៅខាងលិចៗ ទៅឲ្យគោស៊ីស្លឹកឈើម្កុង ស្លឹកឫស្សីផងរបោះប្រែច ស៊ីផលខាងកើតស្មៅលេរិច ស៊ីព្រៃខាងលិចស្លឹកឈើលាស់ លុះ ព្រឹកនាំគ្នាដេញគោទៅ ខ្លះច្រើនខ្លះខ្មោះដើរស្រលស្រស ៗ ខ្លះថា យើងដេញទៅខាងនោះ គឺព្រោះយើងខានមកយូរហើយ ៗ គោឃើញស្លឹកឈើល្អសំណាស់ខ្ចី ចូលស៊ីឃ្មាតខ្ចីយ៉ាងគេខ្លួយ ពួក ក្មេងនាំគ្នាលេងព្រៃដើយ លេងកែក្រុចហើយបែបល្បែងទៀត ៗ ខ្លះធ្វើ ពានខ្លះធ្វើបោរ ដេញគ្នាកេះចូលប្រៃព្រៃ ភ័យខ្លាចខាហ្មានដេញ មកទៀត ប្រែផ្ទៃចូលដល់គុម្ពឫស្សី ៗ រត់ទៅប្រទះរកខ្ទង់ពួន លោផ្ទះឃើញប្រាក់ផាសពេញដី ឃើញហើយលោតចូលទៅក្រញី ឃ្មាតឡូវខ្លះដាល់ខ្លះវាយគាត់ ៗ ខ្លះដាល់ពាញ់គេយំហ៊ី ៗ ដៃប្រឹងតែរឺ ដះក្តោមប្រាក់ គាត់ស្រែកថាតិចអញផាក់ មិនគិតរើសប្រាក់គិតតែឈ្លោះៗ ប្រាក់ច្រើនយ៉ាងហ្នឹងយកមេ្តចអស់ ឯងមើលខាងនោះសសំព្រួស ក្តូចៗ ក៏ខ្លាចលែងហៅឈ្លោះ ចែមូលប្រាក់ស្មោះហើយរៀបស្ពាយៗ ក្នុងរូបម្នាក់ៗ ស្ពាយគោនខ្លួន ដេញគោទៅផងយ៉ាងរីករាយ រត់ ទៅដល់ផ្ទះមើលឃើញម្តាយ ស្រែកពីចម្ងាយដោយត្រេកអរៗ ម៉ែអើយ

ព្រាត់ ៗ កាប់ដាច់ដប់ថ្ងៃកាល ការអស់ គ្មានសល់ចន្លោះមើលឃើញ
ជាក់ ព្រោះគេឃើញកាលស្អុកព្រងើកស្ងាត់ ដូចគេក្រឡាក់ស្នេហ៍ចេញខ្លី ៗ
ទឹកថាកម្មអញដល់ទៀតហើយ ខ្ញុំនឹងសុំយកផ្នត់ស្រស់ស្រី ស្ញើរបើ
កាលឃើញតែដី គ្មានអ្វីគ្រាន់នឹងបិទបាំងខ្លួន ៗ ព្រះគោស្រែកហៅ
ព្រៃកែវថា ឱ! ប្រុសស្នេហ៍មកកាយប្អូន ពេលនេះកម្មយើងដល់
ដូចខា មាសស្នងបន្ទាយកាលអស់ហើយ ៗ ព្រៃកែវក្តីស្រណោះមកដល់
ព្រោះឃើញទឹកទួលមិនកន្ទើយ មើលឮសព្ទចាក់កលល្វើយល្វើយ ឈរធ្វើ
ព្រងើយដូចគេសៀត ៗ ហើយទឹកប៉ុន! កម្មគាមកាន់ ខ្លួនអ្នកខាង
ក្រិនបង្អៀត ធ្វើប្រពន្ធដល់មកទៀត ពេលនេះនឹងទៀតគិតយ៉ាងណា ៗ
ប្អូនអើយសែនទុកអ្វីម្ល៉េះ ដល់នេះត្រឡប់ខ្លួនក្រោចកញ្ញា គាយអើយ
កុំញាប់ដូចបងណា សោកាសូមអ្នកកុំហ៊ុនពេក ៗ នេត្រាសូមអ្នកកុំសោក
ចុះ ស្មាគីត្រើរកុំរេក ក្រឹងហៅតវិបាទពីងផ្អែក តឹងប្អូនគ្មានពេក
ធ្វើបស្តូរថា ៗ បងអើយយើងមុខស្លាប់ពេលនេះ យើងរែកមកជាច្រើន
សា ពេលនេះតើបងគិតយ៉ាងណា សូមបងមេត្តាដល់ប្អូន ៗ ហើយ
ថាសូមបងកៀសខ្លួនទៅ កុំនៅនាំឲ្យកើតមហន្ត កុំឲ្យគេស្គាល់រូបយើង
ផង នេះមួងក្រឹងបានរស់ជីវិត ៗ ព្រះគោបានស្តាប់ប្អូនសោកស្ងួរ
ទ្រង់ធ្វើយដោយគួរព្រោះអាណិត ថាប្អូនកុំព្រួយណាមាសមិត្រ ស្លាប់
រស់បងពិតមិនចោលទៅ ៗ តែថាកៀសខ្លួនមិនបានទេ នាំកើតទុក្ខ

ទៀតគាត់ឡូវ ព្រោះគេដឹងថាខ្លួនយើងទៅ បន្ទាយនេះក្លាំងរឹងណាស់ៗ
ក្រែងតែយើងហោះជៀសចេញទៅ គេដងនៃព្រៃផ្សៃទៅបញ្ចា ត្រាំ
ទឹងកាក់ខ្លួនពួនតាត្រា ក្រែងលោដឹកបានរស់នៅ ។ ប្អូនអើយនាំ
កន្ទុយបងមក បងហោះទៅគេដងនៃព្រៃផ្សៃ ចាប់កៀកទ្រូងជាប់ណា
ប្រុសពៅ តែក្អាក់ប្អូនទៅបងទុក្ខា ។ ព្រះកែវគាត់កន្ទុយបងជាប់
ដោយក្ដាប់ប្រែះមកច្រើនសា មិនហ៊ានបន្ធូរដៃឡើយណា ព្រះគោសុះ
ក្លាហោះទៅវៃ ។ ហោះកាត់រំលងនៃព្រៃព្រឹក្សា ព្រះនេត្រទ្រគាតទីវៃត
ទឹកសព្វព្រោះបែកផ្លែលងនៃព្រៃ ដោយភ័យខ្លាចគេដឹងដើមទង។ លុះហោះ
ដល់ក្ខាក្ដូរស្រុកជាក់ ខ្ទង់លក្ខណ៍ទគទៅហាក់ទំនង ព្រោះក្លំនោះស្ងាត់
ហើយឆ្ងាយផង ពីនាក់ប្អូនបងចន្លាបប្រាណ ។ លុះចុះដល់ដីវ៉ិយាក្រា
ក្លាក្ដុងព្រឹក្សាហោថាន ហើយប្រាប់ឲ្យប្អូនប្រយ័ត្នប្រាណ តែគេចាប់
បានយើងខ្លាចផ្សារ ។ មើលទៅខ្លួនយើងពុំបានសុខ មុខតែមាន
ទុក្ខដល់កាយា បងខ្វិនយល់ពីអតីតា ឃើញថាមិនរួចដៃគេឡើយ ។
ផិនយូរទេនៅមុំខគេចាប់ ក្រែងគេសម្លាប់ផងជាត្រើយ ហៃប្អូនមាស
បងពុំកន្ដើយ ប្រយ័ត្នឲ្យហើយណាពីសី ។ ព្រះកែវឮបងពោលដូច្នោះ
ខ្ទើយសព្រោយណាស់មិនចេញស្ដី ទំពួនមិនឲ្យឆ្លុកដាវ ឃើញ
ប្រាណឡើយនៃព្រោះភ័យណាស់ ។

ចប់ដោយសេចក្ដីតែប៉ុណ្ណោះ

មានតទៅវគ្គ ៧ ទៀតនឹងចប់